

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการได้รับการเหลือบมองเพียงแวบเดียวจากพ่อ มนุษย์ทั้งโลกก็สามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่ง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว
- คำถาม:** เหตุใดจึงมีการติกลงแห่งความสุขในหัวใจของลูกๆ?
- คำตอบ:** : เพราะลูกรู้ว่าบาบาจะมาเพื่อพาทุกคนกลับไปกับท่าน เวลาที่เราจะกลับบ้านกับพ่อของเรา หลังจากเสียงร้องแห่งความทุกข์ก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ด้วยการได้รับการเหลือบมองเพียงแวบเดียวจากพ่อ ทั้งโลกก็จะได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทั้งโลกจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง

โอมซานติ ชีพบาบาทำทางจิตกำลังนั่งที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆทางจิตของท่าน ลูกๆว่ามีดวงตาที่สาม พ่อรู้ว่าท่านได้มาเพื่อที่จะให้มรดกของดวงวิญญาณของทั้งโลกแก่พวกเขา มีการจดจำระลึกถึงมรดกในหัวใจของพ่อท่านนั้น ในหัวใจของพ่อท่านร่างด้วยก็มีการจดจำระลึกถึงของมรดก เขาจดจำว่าเขาจะให้มรดกแก่ลูกๆของเขา หากเขาไม่มีบุตรชาย เขานั้นก็สับสนว่าเขาควรจะให้มรดกนั้นแก่ใคร และแล้วเขาก็หันมาเล็งดู พ่อกำลังนั่งที่นี้และสายตาของท่านนั้นก็ถูกดูดดึงไปหาดวงวิญญาณของทั้งโลก ท่านรู้ว่าท่านต้องให้มรดกแก่ทุกคน แม้ว่าท่านกำลังนั่งอยู่ที่นี่ สายตาของท่านนั้นก็อยู่ที่ทั้งโลกและอยู่ที่มนุษย์ทั้งหมดของโลก เพราะท่านต้องนำทั้งโลกไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พ่ออธิบายว่า นี่คือนิยามที่พบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกๆว่าพ่อได้มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ทุกคนจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง วงจรแล้ววงจรเล่า, ตามแผนของละคร, พวกเขาจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พ่อจดจำลูกๆทั้งหมด สายตาของท่านนั้นถูกดูดดึงเข้าไปหาทุกคน แต่ไม่ใช่ทุกคนศึกษาเล่าเรียน ตามแผนของละคร, ทุกคนต้องกลับบ้าน เพราะการละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง เมื่อพวกเขาก้าวหน้าไปอีกเล็กน้อย, พวกเขาเองก็จะเข้าใจว่าในขณะที่การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น ในขณะนี้ต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณนั้นคือผู้มีความรู้สึก และดังนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อได้มาแล้ว ดินแดนสุขาวดีจะมีการก่อตั้งขึ้นและพวกเขาจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนอื่นจะได้รับการหลุดพ้น แต่ลูกๆจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่บาบาได้มาแล้วและพวกเขาจะไปสู่สวรรค์ จะมีเสียงร้องของชัยชนะ ในขณะนี้จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมอย่างมาก ในบางแห่งก็มีความอดอยากในบางแห่งนั้นก็มีความโศกเศร้า และในอีกแห่งหนึ่งนั้นก็มีความดิ้นไหว ผู้คนนับพันๆ ก็ตายอย่างต่อเนื่อง ความตายต้องเกิดขึ้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง พ่อรู้ว่าในเวลาที่ท่านจะไปและแล้วก็มีเสียงร้องแห่งชัยชนะเหนือทั้งโลก พ่อจะมาในบาร์ดท่านั้น บาร์ดจะเป็นเหมือนกับหมู่บ้านที่อยู่ภายในทั้งโลกนี้ สำหรับบาบาก็เป็นเหมือนกับหมู่บ้าน จะมีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งในยุคทองราวกับว่าทั้งโลกนั้นเป็นเหมือนกับหมู่บ้านเล็กๆ ในเวลาที่มีการขยายตัวอย่างมาก พ่อมีทุกสิ่งในสติปัญญาของท่านและเวลาที่ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกๆผ่านร่างนี้ ในเวลาความเพียรพยายามของลูกเป็นเช่นเดียวกันกับที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว พ่อคือเมล็ดของต้นกล้วยไม้คือต้นไม้มที่มีตัวตนและเหนือขึ้นไปบนนั้นคือต้นไม้มที่ไม่มีตัวตน ลูกเข้าใจว่าได้มีการสร้างสิ่งขึ้นมามีอย่างไร ไม่มีมนุษย์อื่นใดมีความเข้าใจนี้ เพียงแต่มองดูความแตกต่างระหว่างผู้ที่รู้จักและผู้ที่ไม่รู้จัก ผู้ที่รู้จักเคยปกครองอาณาจักรแห่งสวรรค์ สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะหรือสวรรค์ ในเวลานี้ลูกๆควรจะมีประสบการณ์ของความสุภาพในอย่างมากมาย บาบาได้มาแล้วและอย่างแน่นอนที่โลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม อะไรก็ตามที่ลูกๆทำความเพียรพยายาม ลูกๆก็ได้รับสถานภาพตามนั้น พ่อกำลังสอนทุกคน โรงเรียนของลูกๆก็จะเฝ้าแต่ขยายตัว จะมีโรงเรียนมากมาย ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถมาโรงเรียนเดียวกันได้ พวกเขาทั้งหมดจะสามารถอยู่ที่ใดกันเล่า? ลูกๆจดจำว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เมื่อใครบางคนไปต่างแดน เขาก็อยู่ที่นั่นเป็นเวลา 8 – 10 ปี และแล้วก็กลับมาสู่บาร์ด บาร์ดนั้นยากจนผู้คนจากต่างแดนนั้นก็จะไม่มีความสุขที่นี่ ในความเป็นจริงลูกๆ นั้นก็ไม่ได้มีความสุขที่นี่เช่นกัน ลูกๆว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่งที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ นายแห่งสวรรค์ จะมีความสุขอย่างมากมายที่นั่น ทุกคนจดจำความสุขนั้น ลูกๆจะไม่จดจำหมู่บ้านนี้(ยุคเหล็ก)เพราะมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่ วันนี้ในอาณาจักรของราวันโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่โลกของวันพรุ่งนี้ก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเรากำลังก่อตั้งโลกของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยพลังโยคะ นี่คือการโยคะ พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาและดังนั้นลูกควรที่จะจดจำครู, ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกรโดยที่ไม่มีครู นี่คือการเดินใหม่ ดวงวิญญาณต้องมีโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้เดียวที่ลูกนั้นได้แยกห่างจากท่านมาเป็นเวลานาน นั้นเป็นเวลานานเพียงไร? พ่อตัวท่านเองอธิบายสิ่งนี้ มนุษย์พูดว่าระยะเวลาของโลกนี้หลายแสนปี พ่อพูดว่าไม่

เลย ลูกๆผู้ที่ได้แยกห่างมาตั้งแต่แรกเริ่มนั้นก็ได้มาที่นี่เพื่อพบกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกคือผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม บาบานั้นไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆเลยแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ท่านเพียงแต่พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือมนุษย์ ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไปและร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง เป็นความมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณนั้นไม่เคยแก่ลงเลย ผู้เดียวที่สอนนั้นก็มหัศจรรย์และการศึกษาเล่าเรียนนั้นก็มหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครจดจำสิ่งนี้ ทุกคนลืม มีใครจดจำสิ่งที่เขาเคยศึกษาเล่าเรียนมาในชาติเกิดที่แล้วของเขาไหม? ลูกศึกษาเล่าเรียนในชาติเกิดนี้และลูกได้รับผลลัพธ์ในโลกใหม่ เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกควรจะจดจำว่าในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ หากลูกจดจำสิ่งนี้, ลูกก็จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน พ่อได้ชี้หลายต่อหลายวิธีการที่จะจดจำท่านให้แก่ลูก ท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรู จดจำท่านในทั้งสามรูป ท่านได้ให้ยุคตีมากมายแก่ลูกสำหรับการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็ทำให้ลูกลืม พ่อก่อตั้งโลกใหม่และเป็นพ่อผู้บอกลูกให้จดจำว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล แต่กระนั้นลูกก็ยังคงไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึง ท่านได้ชี้วิธีการต่างๆมากมายสำหรับการจดจำระลึกถึงให้แก่ลูก และพร้อมกันกับสิ่งนั้นท่านก็พูดว่า มายานั้นก็มีพลังอย่างยิ่ง เธอจะทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้น มากเพียงไรก็ตามที่เป็นไปได้ จงจดจำท่านอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกเดิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา แทนการที่จะคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ในขณะที่ความรู้นั้นง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกๆทั้งหมดพูดว่าพวกเขาไม่สามารถจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาตัวเธอเอง ได้มีการสร้างการเล่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกเข้าใจว่าโยคะของสติปัญญาของลูกควรจะถูกอยู่กับพ่อและอยู่กับวิชาของการศึกษานี้, ลูกก็ยังคงลืม ยังไรก็ตามลูกไม่ควรลืม ในความเป็นจริง,ไม่มีความจำเป็นสำหรับภาพเหล่านี้ แต่ลูกนั้นก็ต้องการบางสิ่งอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลาของการสอน ภาพต่างๆมากมายก็มีการทำขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่มองดูแผนการของรัฐบาลพื้นดาบ รัฐบาลนั้นก็มีการด้วย ลูกเข้าใจว่าเคยเป็นเพียงบาร์ดเท่านั้นในโลกใหม่และนั่นก็เล็กลงยิ่งๆ ทั้งบาร์ดนั้นเคยเป็นนายของโลก ทุกสิ่งนั้นใหม่ มีเพียงโลกเดียวเท่านั้นและนักแสดงก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย วงจรหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกสามารถที่จะนับว่ามีกี่วินาที กี่ชั่วโมง กี่วัน กี่ปีที่ได้ผ่านไปแล้วเมื่อวงจรหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพูดว่าวันนี้ วันพรุ่งนี้, วันนี้ วันพรุ่งนี้ 5000 ปีก็ได้ผ่านไปแล้ว ฉาก ทิวทัศน์ และเกมทั้งหมดก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกันี้ใหญ่โตอย่างยิ่ง ลูกไม่สามารถจะนับใบไม้ของต้นไม้ได้ นี่คือนต้นไม้อะราฐานของต้นไม้ก็คือศาสนาเทพ และแล้วสามกึ่ง(ศาสนาหลัก)ก็ได้ปรากฏขึ้น อย่างไรก็ตามมีใบไม้จำนวนนับไม่ถ้วนบนต้นไม้ ไม่มีใครมีแรงที่จะนับใบไม้เหล่านั้น ในเวลานี้ต้นไม้ของทุกศาสนาได้ไปถึงจุดสิ้นสุดของการขยายตัว นี่คือนต้นไม้อะราฐานที่ใหญ่โตที่ไม่มีชีวิตจำกั หลังจากนั้นก็ไม่มีศาสนาใดๆเหล่านั้นจะหลงเหลืออยู่ เวลานี้ทั้งต้นไม้กำลังยืนอยู่ แต่รากฐานนั้นก็ได้หลงเหลืออยู่อีกต่อไป ตัวอย่างของต้นไม้ที่นั้นก็ถูกต้องอย่างแท้จริง ต้นไม้ที่นั่นที่มหัศจรรย์ พ่อได้ใช้ตัวอย่างนี้ที่จะอธิบายละคร เป็นเรื่องของความเข้าใจว่ารากฐานนั้นไม่ได้คงอยู่อย่างไร พ่อได้ทำให้ลูกรู้คิดอย่างยิ่ง ในเวลานี้ไม่มีรากฐานใดๆของศาสนาเทพ แต่มีสิ่งซึ่งบอกบางประการของสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแป้ง ทุกสิ่งได้หายไปแล้ว มีเพียงสิ่งซึ่งบอกเหล่านั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะถูกนำไปสู่สติปัญญาของลูกๆ มีความรู้ในสติปัญญาของพ่อด้วย ท่านได้ให้ความรู้ทั้งหมดและทำให้ลูกหัดเทียบกับตัวท่านเอง พ่อคือเมล็ดและนี่คือนต้นไม้อะราฐาน นี่คือนละครที่ใหญ่โตที่ไม่มีชีวิตจำกั ในเวลานี้สติปัญญาของลูกได้ถูกดึงขึ้นไปเบื้องบน ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักพ่อและสิ่งสร้าง แม้ว่าได้มีการอ้างถึงสิ่งต่างๆเหล่านั้นในคัมภีร์ ฤๅษีและมุนีก็ไม่ได้รู้ หากแม้เพียงหนึ่งคนรู้อะไรนี้ และแล้วสิ่งนั้นก็สามารถคงอยู่อย่างไม่สิ้นสุด และแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้นอีกครั้งเพราะชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสอันได้เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีใครสามารถที่จะกลับบ้านไปในระหว่างกลางได้ นักแสดงทั้งหมดก็จะอยู่ที่นั่นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งการละเล่นนั้นจบลงและตราบนาทีซึ่งبابายังอยู่ที่นั่น และแล้วเมื่อสถานที่(โลกดวงวิญญาณ)นั้นว่างเปล่าอย่างแท้จริง, ที่ขบวนพิธีของชีพบบาก็จะกลับบ้าน ไม่มีใครจะไปและนั่งที่นั่นก่อนหน้านั้น ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านอธิบายว่าวงจรโลกช้ารอบอย่างไร มียุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็ก และแล้วก็มียุคบรรจบพบกัน ได้มีการจดจำสิ่งนี้มา แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ยุคบรรจบพบกันนั้นคงอยู่ ลูกๆได้เข้าใจแล้วว่ามิสยุคและนี่คือยุคของการก้าวกระโดด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสิ่งที่กระแสรุน ได้มีการแสดงว่าฤๅษีคนหนึ่งเป็นคนที่กระแสรุนด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่คือความรู้ ด้วยการเปลี่ยนแปลงและด้วยการปรับเปลี่ยนนั้นก็เพียงแต่มองดูว่าพวกเขานั้นได้ทำสิ่งใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เส้นด้ายทั้งหมดของความรู้นั้นก็ยุ่งเหยิงอย่างแท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายแก่พวกเขา ผู้คนก็ไปต่างแดนเพื่อสอนราชาโยคะโบราณ ในความเป็นจริงสิ่งนี้คือโยคะนั้น โบราณหมายถึงเป็นครั้งแรกที่สุด พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดาย ต้องมีการให้ความใส่ใจอย่างมาก ลูกให้ความใส่ใจที่จะมีการก่อตั้งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจดจำสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อจะมาอีกครั้งและให้ความรู้เดียวกันที่พ่อให้แก่ลูกในเวลานี้ นี่คือนความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ด้วยการเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูก ก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย

ในเวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ในด้านหนึ่งนั้นก็มีความสุข และอีกด้านหนึ่งนั้นก็มีความรู้สึกที่เราจะไม่ได้เห็นبابาที่แสนหวานเช่นนั้นอีกครั้งจนกว่าจะถึงวงจรหน้าด้วยเช่นกัน เพียงพ่อก่อนหน้านี้ที่ให้ความสุขอย่างมากมายแก่ลูกๆ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข หากลูกจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกก็จะสามารถจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลืมดินแดนของความทุกข์นี้ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้บอกสิ่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก เมื่อความผูกพันยึดมั่นต่อโลกเก่านี้ถูกขจัดทิ้ง ก็จะมีความสุข และแล้วในการตอบแทน, ลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจะกลับมาสู่โลกอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ได้กลายเป็นเช่นนั้นทุกๆ วงจร ก็จะทำงานเดียวกันนั้นอีกครั้ง พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุข และแล้วพวกเขาก็จะจากร่างเก่าของเขา และแล้วพวกเขาก็จะไปสู่โลกที่สดใส ประสานและนำร่างใหม่มาใช้ และแล้วความรู้นี้จะจบสิ้นลง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ในเวลาของการเข้านอนในตอนกลางคืนจงไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และจะมีความสุขอย่างมากมายว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกได้ทำกรรมที่เป็นเช่นปีศาจใดตลอดทั้งวันหรือไม่? กิเลสทั้งห้านี้ได้เป็นเหตุของความทุกข์ระทมใดๆ แก่ลูกหรือไม่? มีความละโมภใดๆ ไหม? ลูกต้องเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยพลังของโยคะจงก่อตั้งโลกแห่งความสุขที่ใช้ชีวิตจำกัด ลืมโลกเก่าแห่งความทุกข์นี้ จงมีความสุขว่าเรากำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ

2. ตรวจสอบตนเองทุกวัน: มีกิเลสใดที่ทำให้เกิดความทุกข์ตลอดทั้งวันหรือไม่? ฉันทำการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจใดหรือไม่? ฉันตกภายใต้อิทธิพลของความละโมภหรือไม่?

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือและโยคีที่ง่ายดาย ที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อผู้เดียวเสมอ

ลูกที่รักเหล่านั้นผู้ที่มีความรักที่ลึกซึ้งต่อพ่อจะให้ความร่วมมือในงานที่สูงส่งของพ่อเสมอ และมากเท่าที่พวกเขาให้ความร่วมมือ พวกเขา ก็จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายมากตามนั้น ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อไม่มีวันร่วมมือกับมายาได้ พวกเขามี “بابา” และงานรับใช้ในทุกความคิดของพวกเขา ดังนั้นแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาถอนหลับ พวกเขาก็นอนหลับอย่างสบายและได้รับความสงบและพลัง การนอนของพวกเขาจะไม่ใช้การนอนหลับ แต่จะเป็นราวกับว่าพวกเขามีรายได้มหาศาลและนอนลงด้วยความสุข จะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายนั้น

คติพจน์: น้ำตาแห่งความรักกลายเป็นไข่มุกในภาชนะของหัวใจ

*** โอม ชานติ ***